

отъ тебе само да подпишешъ единъ запискѣ, въ коѣто да извѣстишь че си ся покаялъ, и ся обѣщавашъ за напредъ да не земашъ участіе въ никоѣ интригѣ противу властѣ на законныйтъ ти царь . . .

Волскый подскокнѣ като тигръ. — Ты серіозно ли говоришь, или не знаешъ че таквозь обѣщаніе ще да мя обещести за всякога? какво нѣщо е бесчестіето, ако да не сѣ бесчестны лѣжцытъ и страхливытъ? нима искашь да исповѣдамъ че ся раскайвамъ за дѣто съмъ си изпълнилъ длѣжностѣтъ, и че ся обѣщавамъ. . . . О! стига толкозь. . . Никога.

— Недѣй ся сърди, подкачи пакъ, слѣдъ малко помълчаваніе колонельтъ, ентузіазмѣтъ ти тя е поврѣдилъ вече много. Но пакъ съдницитъ сѣ и сега, както виждашь, благосклонно расположени къмъ тебе; защото прѣсмѣтватъ юначеството и младостѣтъ ти; а прѣгрѣшаваніето ти го считатъ за дързновеніе на единъ умъ влуденъ отъ лоши съвѣты. Ты знаешъ че генераль Милевъ е пріятель на дѣда ти и ся надѣе най-послѣ че тебѣ ще ти дойде умѣтъ, и